

CONCHITA TENGERSZEKKEKEL A CAFÉ PLACE D'ITALIE-BAN, Párizs, 1933

BÚCSÚ

ADY ENDRE

EMLÉKEDNEK végső foszlányát,
Ledöntött bálvány, eldobom,
Egy sóhaj és Isten hozzátok,
Szerelmes, lázas, balga álmok,
Lelkem továbbszáll szabadon.

A szerelem szép világától
Megtörve, fájón búcsuzom.
Elrablá tőlem ifjúságom,
De elhagyott tündér-világom
Búcsuzva meg nem átkozom.

Búcsuzom. – A szerelem lángja
Addig tart, míg az ifjúság.
Sírján a meghalt ifjúságnak
Letörtem egy édes leánynak
Meghalt szerelmünk ciprusát.

E cipruság utolsó dalom,
Eلزengem ezt is még neked,
Benne sír lelkem régi álma
S drágán megváltott szabadsága
Bezárult édenkert felett.

Lelkem szabad. Fakó világban
Repülhet, szállhat szabadon,
Nem kötik már a régi vágyak,
Romjain egy letűnt világnak
Elzengtem utolsó dalom.

Lelkem szabad. Feloldva
minden,
Mi szárnyait leszegezé.
Repülhet már a magas égig
Vagy egy kopár temetőn
végig –
Most ásott, néma sír felé...

Emlékednek végső foszlányát,
Ledöntött bálvány, eldobom,
Egy sóhaj... óh, bár véle
szállna
Egy üres élet végső lángja,
Míg elcseng utolsó dalom!...

DR. LU STRAUSS-ERNST FIÁVAL, Franciaország, 1928

NAZARE, Portugália, 1956